

UZASADNIENIE

Pan profesor **Tadeusz Baranowski** urodził się w 1910 r. we Lwowie. Zmarł w 1993 r. we Wrocławiu. Po ukończeniu studiów na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jana Kazimierza rozpoczął w 1934 r. pracę w Katedrze Chemii Lekarskiej. W 1935-36 roku przebywał w Wilnie, gdzie na Uniwersytecie Stefana Batorego doktoryzował się na podstawie rozprawy o patogenezie sacharozurii. W 1938 r. habilitował się na podstawie pracy: „Badania nad przenoszeniem grupy fosforanowej przez enzymy mięśniowe”. W czasie okupacji niemieckiej nie mógł pracować naukowo. W 1945 r. przybył do Wrocławia w dniu 9 maja. Współtworzył i organizował Wydział Lekarski. Stał na czele grup samoobrony strzegących Uniwersytetu. Mianowany profesorem nadzwyczajnym organizował Zakład Chemii Fizjologicznej. W latach 1948 - 1949 pełnił funkcję dziekana Wydziału Lekarskiego, a w latach 1965 - 1968 był Rektorem Akademii Medycznej. W 1954 roku profesor Tadeusz Baranowski został członkiem Polskiej Akademii Nauk. Profesor jest autorem kilkudziesięciu prac naukowych, promował 20 doktorów, z których 17 zostało profesorami. Profesor jako pierwszy przeprowadził krystalizację białek, odkrył dehydrogenazę fosfoglicerolową, zwaną „enzymem Baranowskiego”. Praca u podstaw na rzecz środowiska naukowego naszego miasta oraz dokonania naukowe profesora szeroko sięgające poza granice Polski zasługują na upamiętnienie. Zwracam się z prośbą o nadanie rondy w ciągu ulicy Eugeniusza Kwiatkowskiego imienia prof. Tadeusza Baranowskiego.